

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **M. H.**, zast. Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2018, č. j. OAM-106/LE-LE05-LE24-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2018, č. j. 63 Az 33/2018 - 36,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce se **nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 28. 12. 2018 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Jím byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým byla stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále je „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

[2] Ke kasační stížnosti stěžovatel připojil návrh na přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který odůvodnil tvrzením, že mu hrozí vážná újma spočívající v nutnosti návratu do země původu, a odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Azs 131/2016 - 24, které se týkalo obdobné situace.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k odkladnému účinku uvedl, že v projednávaném případě nebyly naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] K přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou třeba konkrétní důvody na straně stěžovatele, nestačí pouze poukázat na možnost vzniku újmy. Konkrétně tvrdit a

prokázat, že výkon správního rozhodnutí by pro něho znamenal nepoměrně velkou újmu, je povinen stěžovatel (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatel však v návrhu na přiznání odkladného účinku konkrétní důvody netvrdil ani neprokázal. Za tvrzení a prokázání hrozící vážné újmy nelze považovat odkaz na usnesení č. j. 2 Azs 131/2016 - 24 (či na jiné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu) s tím, že se v něm Nejvyšší správní soud zabýval obdobnou situací. V citovaném rozhodnutí nadto Nejvyšší správní rozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatele, vůči kterému již bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a řízení o udělení mezinárodní ochrany představovalo překážku vykonání tohoto rozhodnutí. V nyní projednávaném případě však stěžovatel nic takového ani netvrdil, ani nedoložil (například přiložením rozhodnutí o správním vyhoštění). Nelze proto než uzavřít, že stěžovatel netvrdil, a tím spíše neprokázal, že by nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti znamenalo nepoměrně velkou újmu na jeho právech.

[6] S ohledem na uvedené proto Nejvyšší správní soud stěžovatelovu návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. ledna 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu